

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Havneudvidelse m. m. i Frederikshavn og Skagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4815; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2545).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Chr. Christiansen: I sin Forelæggelsestale fremhævede den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at det her foreliggende Forslag var et Led i den af Statsministeren for nylig fremsatte Beskæftigelsesplan, og at de foreslaaede Havneudvidelser saaledes var tiltraadt af Regeringens Beskæftigelsesudvalg. Endvidere anførte Ministeren, at Havneudvidelser, herunder særlig Bygningen af Fiskerihavne, rummede gode Muligheder, naar der skulde skabes nyttige Arbejdsobjekter, som ikke alene giver Beskæftigelse i den øjeblikkelige Situation, men som ogsaa forbedrer, forøger Samfundets Værdier og Samfundets Produktionsapparat for kommende Tider.

De her foreslaaede Havneudvidelser kan med Rette siges at opfylde netop disse Betingelser. Det søgaaende Fiskeri har gennem Aarene kæmpet med store Vanskeligheder, men har alligevel formaet at arbejde sig støt frem og er i Dag af afgørende Betydning for vort Lands Økonomi og Forsyning. For det søgaaende Fiskeri spiller gode Havneforhold en fremtrædende Rolle. Hver Gang der fra Samfundets Side er ydet Støtte til Udbedring eller Udvidelse af vore Fiskerihavne, er det altid blevet efterfulgt af forøget Fiskeri og større Tilførsler af Fisk. Danske Fiskere hjembringer aarlig for 45 Mill. Kr. Fisk til vore Havne, og dette er et værdifuldt Led i hele vor Samfundshusholdning. Det er ogsaa bemærkelsesværdigt, at vægtnæssigt naaede vi i 1939 til det højeste Tal, nemlig 103,3 Mill. kg indbragt til danske Havne.

Enhver, som har fulgt den rige Udvik-

ling, der har fundet Sted i de senere Aar, vil ogsaa have bemærket den stigende Overbelastning, som Havnene i Frederikshavn og Skagen har været ude for. Det er ikke et Forhold, som er tilfældigt, karakteristisk blot for et enkelt Aar, men det er nærmest en permanent Situation. Derfor er en snarlig Udvidelse af disse to Havne ikke alene ønskelig, men i høj Grad paakrævet.

Frederikshavns Havn fik omkring 1890 en større Udvidelse, og Formaålet var, at den skulde være en Nødhavn for Skibsfarten, en Opgave, som paa dette Tidspunkt var af stor Betydning. Desuden skulde Havnen ogsaa være Fiskerihavn og give Plads for en Udvikling af Fiskeriet i det nordlige Jylland. Selv om der er sket enkelte Forbedringer af Havnen i de forløbne 50 Aar, har den slet ikke været i Stand til at holde Trit med den skete Udvikling, og navnlig i de sidste 10—15 Aar har der været et voksende Misforhold mellem Havnens Benyttelse og de raadende Pladsforhold. Fiskeriets store Opsving i Forbindelse med en stærkt forøget Trafik af Rutebaade og den almindelige Skibsfart har efterhaanden hemmet og vanskeliggjort Arbejdsforholdene for alle de Erhverv, der skal virke med Havnen som Basis. Opgaven som Nødhavn er i Tidens Løb traadt stærkt i Baggrunden, væsentlig paa Grund af de ændrede og forbedrede tekniske Forhold for Skibsfarten, men Havnen er blevet stillet over for andre og vigtigere Opgaver, som Erhvervslivets Udvikling og Forbindelsen med andre Lande krævede løst, men Opgaver, som det desværre har vist sig næsten umuligt at løse paa helt tilfredsstillende Maade. Allerede i 1930 blev der af Frederikshavns Handelsstandsforening rettet Henvendelse til den kongelige Havnekommission med indtrængende Opfordring til at gennemføre en Række paakrævede Forbedringer af Havnen. Det drejede sig om Kaj- og Pladsforhold i Forbindelse med Vare- og Stortrafikken, som beredte alle Erhvervene store Vanskeligheder. Denne Henvendelse er atter og atter gentaget over for Myndighederne i de senere Aar og er blevet stærkt understøttet af alle Fiskeriets Organisationer, idet Fiskeriet ogsaa gennem mange Aar har været stærkt trykket af Havneforholdene. I 1938 blev Havnespørgsmaalet taget op af Frederikshavns Byraad sammen med en Række af Byens Erhvervsorganisationer.

Der er særlig 4 Forhold, der gør den foreslaaede Udvidelse absolut nødvendig. For det første Fiskeriets stærke Vækst; det gælder saavel det søgaaende Fiskeri som Bundgarnsfiskeriet. Jeg skal nævne blot